

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 376. Qualiter committatur crimen falsi scripto seu scripturâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

deponunt, ut Mynsing, c. 6. Obs. 67. num. 2. Lauterb. ad tit. de leg. Cornel. de falsis §. 8. imò per eos, qui ad dicendam veritatem munera accipiunt, Lauterb. l. c. Tertio: per Judicem, qui pecuniâ corruptus, vel aliâ dolo malo contra leges vel constitutiones Principum fert sententiam. Arg. L. 1. §. sed etsi Index. ff. ad leg. Cornel. de falsis. Quarto per Advocatum qui parti adversæ causam prodit, & qui vel propriis probationibus dissimulatis vel falsis exceptionibus aut probationibus partem adversam directè vel indirectè adjuvat. Haunold. Tom. 6. tract. 2. num. 180. Pirh. & Reiffenst. num. 8. Arg. L. 1. §. 1. ff. ad leg. Cornel. de falsis. & L. 1. §. 1. ad S. C. Turpil.

Quest. 376. Qualiter committatur crimen falsi Scripto seu Scriptura?

1. Resp. Primò in genere: Falsum scripto committitur ab iis, qui testamentum aliudve instrumentum falsum scripserint, signaverint, recitaverint, subscripserint, vel signum adulterum sculperint, vel exprefferint scienter & dolo malo &c. prout verboreus habetur §. item lex Cornel. de falsis. Inst. de jud. publ. & ibi AA. & latè Farin. pract. crim. q. 150.

2. Resp. Secundò: Sic itaque in specie falsum scripto committunt in extrajudicialibus, quò nomen vel cognomen, gens, parentes suos fraudulentè commutant. L. falsi. ff. ad leg. Cornel. de falsis. Secus, si id faciant citra fraudem & præjudiciū alterius; cū liberum sit libero hominī, mutare nomen juxta expressam L. unic. C. de mutatione nominis. Item qui falsum titulum Comitum, Baronum, Doctorum, Militum, Notariorum, Stemmata, Insignia vel Sigilla aliena sibi adscribunt alium decipiendi causā L. 27. §. fin. ff. h. t. L. unic. C. ad leg. Visell. Lauterb. l. c. §. 5. qui tamen, ut quis ratione falsi tituli assumpti falsarius habeatur, requiritur ait, ut fiat cum effectu, ita ut quis eo præteritū actum dignitati huic convenientem seu similis personæ exerceat, solā aliàs appellatione ad hoc non sufficiente. Item qui falsò allegant legem in perniciem alterius, quique signa adulterina, falsa Documenta, Attestationes, Chirographa, Rationes, Epistolas, Contractus, &c. conficiendo, producendo, libellum, vel rationes interdicendo, describendo, murando, veritatem immutant. L. 1. §. 4. L. 9. §. 3. L. 16. §. L. 23. L. 27. §. 2. h. t. Item manum alterius imitando. L. 23. ff. L. 13. C. h. t. falsis scriptis utendo. c. 7. h. t. L. 4. L. 8. eod. deposita adversariis prodendo, cit. L. 1. §. 4. Item curantes vacuas chartas sibi subscribi, & postea alterius manum imitando obligationem superscribi. Lauterb. l. c. Idem est de curantibus sibi scribi apocham, ac si depositum restitutum. L. 13. c. h. t. Item committitur falsum in testamentariis seu ultimis voluntatibus, dum quis in testamento vel codicillo in commodum suum sibi adscribit legatum, fideicommissum, &c. L. 1. §. 7. L. 14. L. 15. h. t. qui vivi testamentum aperit, cit. L. 1. §. 7. idque, etiam si hæres sit; hæres namque illius dominus non est, nisi post mortem testatoris, etsi illud penes se habere possit. Grav. th. 16. ad tit. testam. quemad. aper. §. 1. Lauterb. l. c. §. 6. Item qui ultimam voluntatem & mentem testatoris quovis modo intervertit testamentum amovendo, celando, comburendo, delendo, superinducendo, mutando verba vel sigilla. L. 1. 2. 16. 30. ff. & L. 8. C. L. 4. C. h. t. Item in litteris Apostolicis (quo nomine censentur quæcunque rescripta, Bullæ, Brevia, tam justitiam quàm gratiam, v. g. provisiones beneficiales, dis-

penstationes, indulgentias concernentia, quæ nomine Summi Pontificis expediuntur, & supplicationes eidem oblatæ, ab eo vel S. R. E. Vice-Cancellario, eorūque vices gerentibus, aut de mandato Papæ signantur, non tamen Litteræ S. Congreg. Cardin. S. Pœnitentiariæ, datarii Legati à latere, vel Nuntii à Sede Apostolica missi & similia, ut Nav. in man. c. 27. n. 62. Suar. de Censur. d. 21. S. 2. n. 45. Bonacin. de censur. d. 1. q. 7. p. 3. n. 1.) hæc inquam Litteræ falsificari possunt; modi autem eas falsificandi enumerantur novem c. licet. h. t. quorum plerique consistunt in diversis artificiis radendi dictas Litteras, vel in parte vel in toto, aut vera sigilla falsis Litteris appendendo; ob rasuram siquidem etiam tentem & modicam paucarum linearum in rescriptis Apostolicis factam in loco suspecto, veluti in narratione juris, in proprio & nominibus Judicum, in annotatione datæ vel indicationis juxta c. inter dilectos. de fide instrum. c. venerabilis. de religiof. domib. Litteræ papales redduntur & probantur falsæ, Gl. in cit. c. licet. V. tenem. Et sic, si per rasuram & mutationem unius Litteræ vel Syllabæ in Litteris Apostolicis immutetur sensus à Papa intentus, quia in iis asseritur vel negatur, quod ipse non intendebat, vel tacetur aut omittitur, quod ipse proferre intendebat, contrahitur pœna in falsarios decreta; quia gravitas huius peccati non in Litteris aut apicibus, sed in sensu mutato consistit. Suar. de cens. d. 21. S. 2. n. 46. Pirh. h. t. num. 16. Secus est, si rasura modica facta in loco non suspecto; quin &, si certum sit, rasuram esse factam à Cancellario, vel alio Officiali Curie, etiam in loco suspecto, non inducitur falsitas Abb. in c. ult. h. t. num. 4. Fagn. ibid. num. 6. in fine. Si verò constet, rasuram factam ab impetrante aut utente litteris Apostolicis tum radens est falsarius, etsi rasura modica, cit. c. licet. & ibi Gl. V. tenem. & facta in loco non suspecto, & si sit nociva, live non. Abb. l. c. Fagn. num. 8. Pirh. num. 18. Ac denique si dubium, à quo facta rasura, tunc ea modica facta in loco non suspecto non reddit litteras falsas, c. ult. h. t. si facta in loco suspecto, in dubio præsumitur per impetrantem, seu utentem facta, uti &, si rasura etsi modica, & loco non suspecto facta alienâ seu alterius manu, cuius non commissum, reddit rescriptum falsum, secus, si eadem manu, siue illius, qui scripsit litteras, vel cui commissum hoc ministerium; cū tunc non obstat rasura in quocunque loco facta. Host. in cit. c. ult. V. usuras. Abb. l. c. & ejus Glossator. Alex. de Nevo. Lit. C. Fagn. l. c. num. 19. in dubio autem, si rasura reperitur in loco suspecto facta, præsumitur scripta diversâ manu, & ideo reddit litteras falsas; secus, si loco non suspecto. Abb. l. c. Fagn. num. 20. De cetero dicta hæc de rasura procedunt, si Litteræ Apostolicæ redditæ sunt apertæ, secus, si clausæ; quia tunc non nocet rasura in quocunque loco facta. Abb. in cit. c. licet. V. tenem. Fagn. in c. ult. h. t. num. 21. Pirh. num. 19. nisi, ut Idem, character in loco rasuræ sit valde difformis ab alia scriptura & rasura magna. De reliquis modis falsificandi Litteras Papales vide Pirh. n. 9. & Reiffenst. num. 12.

3. Resp. Tertio: Falsitas committitur variè facto: Primo: à mercatoribus pondera & mensuras publicè probatas frumenti, vini aliarumque quarumcunque rerum corruptentibus. L. bodie. §. 1. ff. ad leg. Cornel. de falsis. Secundò: qui mercibus adulterinam minusve utilem materiam conjungunt vel admiscunt. Mol. d. 701. num. 1. Farin. q. 150.

9. 150. Pirh. *h. t. n. 45.* Reiffenst. *n. 16.* Tertio: qui duobus in solidum eandem rem diversis contractibus vendunt. *L. qui duobus. ff. falsi.* Quarto: qui falsò se pro milite gerunt, titulos honoris, vel status, v. g. Clerici, Sacerdotis, Doctoris, Nobilis, Notarii falsò assumunt, si tamen, ut dictum, de quibus *q. precedent.* aliquos actus competentes talibus personis exercent, aliàs potiùs adscribendi falsariis ex scripto. Farin. *cit. q. 150. n. 85. & 87.* Pirh. *l. c.* Quinto: qui insignibus utuntur illicitis, vel alienis. *L. eos, qui L. unic. L. de mutat. nom.* Sexto: qui diplomate & commendatitijs falsis vias commovent. Septimò: qui proposita edicta dolo malo corrumpunt. *cit. L. hodie.* Reiffenst. *n. 20.* Octavò: qui partum alienum alicui supponunt, fingendo illum esse filium illius. *L. 10. c. h. t. l. 1. ff. de agnoscend. liber.* quo etiam spectat personæ unius pro alia suppositio in testamento, contractu, iudicio. Lauterb. *l. c.* remittens ad Menoch. *de arb. cas. 218.* Nonò: in re monetaria vel maximè committitur falsitas, & quidem juxta ordinationem crim. Carol. V. a. 3. tribus ferè modis, sicut enim ad veritatem monetæ requiruntur tria, materia, forma, pondus, ita & contrarium singula committi potest falsitas. *L. 9. ff. h. t. l. 1. c. de veter. numism.* Circa formam committitur primò: dum quis monetam cudit, non habens potestatem cudendi eam, tametsi cæteroquin probam materiam, justumque pondus adhibeat. Clasen. *ad Ordin. Carol. V. a. 3. p. 380. n. 4.* Carpz. *pr. crim. q. 43. n. 18. & seq.* Wiestn. *h. t. n. 18.* Reiffenst. *n. 21.* Lauterb. *h. t. §. 13.* siquidem spectat hæc potestas ad formam publicam monetæ, quâ illa destituta falsò fingitur justa, competit autem ea potestas autoritate propria cudendi monetam non nisi supremis Principibus, vel Magistratui Superiorem saltem in temporaliibus non recognoscenti, utpote ad quos cudere monetam tanquam jus reale spectat. Feudor. *L. 2. tit. 56. c. 1.* Secundariò tamen etiam ex speciali jure seu privilegio, vel temporis immemorialis præscriptione aliquibus Comitibus & Civitatibus Imperialibus. Secundò: qui quidem potestatem cudendi monetam habent, alterius tamen Principis vel Status signum monetæ aliàs quò ad materiam legitimæ imprimunt. Lauterb. *cit. §. 13.* Pirh. *h. t. n. 43.* juxta Extrav. Joann. XXII. *prodiens. h. t.* Circa materiam monetæ committitur falsitas ab iis, qui monetam adulterinam cudunt, finguntque ex materia falsa, v. g. cupro, vitro, stanno, vel talem materiam falsam materiæ legitimæ admiscunt, vel, qui nummos falsos ita tingunt, ut aurei vel argentei appareant. *L. 9. ff. ad Leg. Cornel. de falsis. L. qui-cunque. ff. eod. L. 1. & 2. c. de falsa monet.* Clar. *§. falsum. n. 37.* Huc reducitur confectio auri & argenti Arte Alchimicæ; quidquid enim sit de hoc, num verum aurum dictâ arte confici possit, ut cum Alberto in *L. 3. mineral. c. 9.* defendunt Delrio *L. 1. Disquis. magic. c. 5. §. 4.* & alii, qui huic sententiæ innixi monetam ex tali auto citra crimen falsi cudi, & nequaquam monetæ annumerari posse tenent, contrarium, sive confectio nem veri auri humanâ arte superiorem esse tenentibus cum D. Thom. in *2. dist. 7. q. 3. a. 1. ad 5.* Comitol. *L. 3. resp. moral. qq. 33. n. 2.* & aliis; quidquid, inquam, sit quò ad controversiam hanc, tale aurum confici, eoque uti, ac præcipuè ex eo cudi monetam sub gravissimis pœnis, (puta infamiæ, & si Clericus, sub privatione beneficiorum, & inhabilitate ad eadem) prohibet Joannes XXII. in Extrav. *spendens.*

R. P. Lenz. *Jur. Can. Lib. V.*

h. t. inter Commun. & meritò ob periculum falsi, difficultatem maximam, ac imperitiam, si non impossibilitatem, nec non ob non paucorum privatum, & publicum damnum & delusionem, dum ob exiguam fictitii auri particulam veri argenti plurimum decoxerunt. Sanch. *L. 2. mor. c. 40. n. §. 1.* Comitol. *l. c.* Pirh. *l. c.* Wiestn. *n. 21.* Reiffenst. *n. 24.* Circa pondus committitur falsitas, justum pondus tendendo, excoquendo, radendo, scindendo, mutilando, aliòve modo diminuendo. *L. qui-cunque. ff. ad Leg. Cornel. de falsis. & ibidem Lauterb. §. 13.* ubi etiam, quòd nequidem monetam justum pondus excedentem reducere liceat, pro quo citat Menoch. *de arb. cas. 316. n. 38.*

Quæst. 377. Qualiter crimen falsi committatur usu, vel potius abusu?

Resp. Dum quis scienter utitur falsitate ab aliis confictâ, v. g. qui nomen, cognomen dignitatis, familiæ alienæ insignia falsò sibi ab aliis adscripta in sui commodum, vel alterius præjudicium dolosè usurpant. *L. falsi. ff. ad Leg. Cornel. de falsis. junctâ L. unic. c. de mutat. nom.* Farin. *l. c. q. 150. & n. 138.* Item qui leges & constitutiones diplomata falsificata allegant. *L. fin. ff. eodem.* item qui testimonium vel instrumentum, scriptum falsum in iudicio proferunt, & vel maximè, qui monetam adulterinam colligunt, & expendunt scienter & dolosè, Wiestn. *h. t. n. 23.* Reiffenst. *n. 25.* cum communi. Item qui nummos peregrinos & reprobatos important & expendunt, vel qui justis ponderis & monetæ ad peregrinos mittunt, ut deteriores fabricentur. Mev. *p. 2. decis. 267.* Lauterb. *cit. §. 13. in fine.*

Quæst. 378. Quæ pœnæ committentium crimen falsi?

Resp. Primò in genere: Olim pœna ordinaria committentium crimen falsi quò ad nobiles erat deportatio cum omnium bonorum publicacione; quò ad personas viles damnatio ad metallum, quò ad servos ultimum supplicium, *L. 1. §. fin. ad Leg. Cornel. h. t. l. si quis. §. 7. ff. de pœnis.* hodie verò ex arbitrio Judicis prudentis pro diversitate circumstantiarum imponitur pœna. Gl. in *cit. c. 1. §. fin. v. eorum.* adeò, ut ea quandoque esse possit pecuniaria, quandoque corporalis, etiam capitalis. *L. ubi falsi. C. ad Leg. Cornel. h. t.* sunt hæc pœnæ variæ pro diversitate criminis falsi; unde

2. Resp. Secundò, in specie: In crimine falsi commissio dicto, primo falsi & calumnioli testes in iudicio deponentes falsum, de jure civili puniuntur eadem pœnâ, quâ alii falsarii, ex ordinatione tamen Caroli V. in causa civili cum juramento dicens falsum, præterquam quòd teneatur ad restitutionem omnis damni inde parti læsæ secuti, & insuper juxta consuetudinem receptam amputantur ei duo digiti, quos in præstatione juramenti contra Deum erexit, in criminalibus verò pœna talionis, sive ea, quâ puniretur reus, si contra eum verè probaretur delictum. *L. 1. §. 1. h. t. ff. ad Leg. Cornel. de Sicar. & ibi Brunnem. n. 3. ordin. crim. a. 68. & 107.* ad imitationem legis divinæ Deuter. *c. 19. v. 18. & 19. Dan. c. 6. v. 24.* & licet in aliis pœna talionis regulariter sublata sit, idem tamen non ubivis de crimine falsi dicendum. Grav. ex Millæi *pract. th. 38.* Theodoric. *criminal. c. 7. aphor. 6. n. 20.* Gilh. quos citat & sequitur Lauterb. *l. c. §. 11.* De jure verò canonico testis quicumque, sive Clericus, sive Laicus in iudicio, sive civili, sive criminali falsum

dd 2

sum